

— Αὐτὸς τῶ ὄντι παρέστησεν εὐγλώττως τοῦ Φουκὲ τὸν χαρακτήρα καὶ τοσοῦτον ἐπέτυχεν, ὥστε ὁ αὐτοκράτωρ οὐδεμίαν πλέον ἔχει πεποιθήσιν εἰς τὸν ὑπουργόν του τῆς ἀστυνομίας.

— Ἡ πληροφορία αὕτη, κύριε Μαρκήσιε, ἔχει ἰδιαιτέραν τιμὰ δι' ἐμὲ γλυκύτητα.

— Ἴσως δὲν ἀνεγνώσατε τὴν ἐπιστολὴν περὶ ἧς ὁ λόγος. Ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἀντιτύπων ἐντὸς ἑβδομάδος κατηναλώθησαν εἰς Παρισίους μόνον.

— Ὀγδοήκοντα χιλιάδες! Μ' ἐκπλήττετε.

— Περιγράφει τὸν Φουκὲ καὶ τὸν ἄτιμον λόχον του· εὐρίσκειται ἐπὶ τῆς τραπέζης, παρὰ τὸ βιβλίον ἐκεῖνο μετὰ τοῦ πρασίνου καλύμματος— ναί, αὐτὸ εἶνε. Τὸ ἀνεγίνωσκον ἐκ δευτέρου ὀλίγον πρὸ τῆς ἀφίξεως ὑμῶν. Ἀναγνώσατε, παρακαλῶ, τὴν πρῶτην παράγραφον.

Ὁ ἱερώνυμος ἀνέγνωσεν ἡχηρῶς τὰ ἐξῆς— τοῦ Φουκὲ γελῶντος καὶ παρατηροῦντος τὴν χαρὰν, ἥτις ἐξήστραπτεν εἰς τοὺς ἄρθρα τοῦ νέου.

« Φουκὲ, ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας! Σκληρότερος καὶ ἀπακτικώτερος ὑπουργὸς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος εἰς οὐδένα ποτὲ ὑπῆρξεν αἰῶνα. Πιστῶς τὸν περιέγραψε φίλος τις αὐτοῦ εἰπὼν ὅτι ὁ Φουκὲ ἔχει τὴν θεωρίαν μοναχοῦ καὶ τὴν φωνὴν τοῦ θανάτου. Πᾶν ἐλάττωμα ἀτιμάζον τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου κατέχεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν. Πᾶν αἰσχρὸν πάθος ἰσοπεδοῦν τὸν ἀνθρώπον πρὸς τὰ κτήνη κατοικεῖ εἰς τὸ βδελυρὸν στῆθός του. Ἠδύνατο νὰ ἰδρῦσῃ τὴν ἱεράν ἐξέτασιν τῆς Ἰσπανίας ἢ νὰ ἐφεύρῃ τὰς ἀποκρύφους φυλακάς (1). Προδοσία, ψεῦδος, καὶ αἷμα εἰσὶ δι' αὐτὸν αἱ προχειρότατοι βαθμίδες δι' ἃν ἀνέρχεται εἰς δόξαν, πλοῦτον καὶ ἰσχύν. Τοιοῦτος ὁ ἀνθρώπος, οὗτινος αἱ κακίαι ἐλκύουσι τὴν συμπάθειαν τοῦ ἐνθρονισμένου κακούργου ».

(1) Oubliettes, φυλακαὶ ἐνθα ἐτίθεντο οἱ κατάδικοι καὶ ἐλυσμονοῦντο ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς πείνης καὶ τῶν βασάνων.